

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VI — Nr. 299

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 24 octombrie 1994

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE ȘI LEGI			
111.		venirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și avere, semnată la Luxemburg la 14 decembrie 1993.....	9
		★	
		87. — Lege pentru combaterea evaziunii fiscale	10-11
	1	193. — Decret privind promulgarea Legii pentru combaterea evaziunii fiscale	12
85.		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
		Decizia nr. 63 din 1 iunie 1994.....	12-13
	2	Decizia nr. 83 din 25 iulie 1994.....	13
		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Convenție între România și Marele Ducat de Luxemburg pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și avere.....	2-9	729. — Hotărâre cu privire la negocierea prețurilor cu amănuntul la unele produse de bază în consumul populației, din producție internă, și stabilirea de prime la carnea de porcine și de pasăre.....	14-15
191.		730. — Hotărâre privind alocarea de fonduri din bugetul de stat pentru organizarea unor acțiuni omagiale în județul Satu Mare	15

DECRETE ȘI LEGI

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind aprobarea și supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției dintre România și Marele Ducat de Luxemburg pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și avere, semnată la Luxemburg la 14 decembrie 1993

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Se aprobă Convenția dintre România și Marele Ducat de Luxemburg pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și avere, semnată la Luxemburg la 14 decembrie 1993.

Art. 2. — Convenția dintre România și Marele Ducat de Luxemburg pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și avere, semnată la Luxemburg la 14 decembrie 1993, se supune spre ratificare Parlamentului.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 4 iulie 1994.
Nr. 111.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind ratificarea Convenției dintre România și Marele Ducat de Luxemburg pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și avere, semnată la Luxemburg la 14 decembrie 1993

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția dintre România și Marele Ducat de Luxemburg pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și avere, semnată la Luxemburg la 14 decembrie 1993.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 13 septembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 3 octombrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

RADU BERCEANU

București, 18 octombrie 1994.
Nr. 85.

C O N V E N Ț I E

între România și Marele Ducat de Luxemburg pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și avere

Guvernul României și Guvernul Marelui Ducat de Luxemburg, dorind să încheie o convenție pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și avere, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unui stat contractant sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe avere percepute în contul fiecăruia dintre statele contractante, al unităților lor administrativ-teritoriale sau al colectivităților lor locale, oricare ar fi sistemul de percepere.

2. Sunt considerate venitul total, pe averea totală sau pe elemente ale venitului ori ale averii, inclusiv impozitele pe câștigurile provenind din înstrăinarea bunurilor mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele pe plusvalori.

3. Impozitele actuale cărora li se aplică convenția sunt:

- a) în ce privește România:
 - (i) impozitul pe veniturile realizate de persoane fizice;
 - (ii) impozitul pe profit;
 - (iii) impozitul pe salarii;
 - (iv) impozitul pe veniturile nerezidenților;
 - (v) impozitul pe dividende;
 - (vi) impozitul pe venitul agricol al persoanelor fizice (denumite în continuare *impozit român*);
- b) în ce privește Luxemburgul:
 - (i) impozitul pe veniturile persoanelor fizice;
 - (ii) impozitul pe venitul colectivităților;

(iii) impozitul special pe tantieme;

(iv) impozitul pe avere; și

(v) impozitul comercial comunal în funcție de beneficiile și capitalul de exploatare (denumite în continuare *impozit luxemburghez*).

4. Convenția se aplică, de asemenea, impozitelor de natură identică sau analoagă, care vor fi stabilite după data semnării convenției și care se vor adăuga la impozitele actuale sau care le vor înlocui. Autoritățile competente ale statelor contractante își vor comunica modificările importante aduse legislațiilor lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită;

a) expresiile *un stat contractant* și *celălalt stat contractant* indică, după context, România sau Luxemburgul;

b) termenul *România* înseamnă România și, folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă, asupra căreia România își exercită suveranitatea, drepturile suverane sau jurisdicția în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale, aflate în apele mării, pe fundul și subsolul acestor ape;

c) termenul *Luxemburg* indică Marele Ducat de Luxemburg și, folosit în sens geografic, indică teritoriul Marelui Ducat de Luxemburg;

d) termenul *persoană* cuprinde persoanele fizice, societățile și orice alte grupări de persoane legal constituite în unul dintre cele două state contractante;

e) termenul *societate* indică orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca persoană juridică în vederea impunerii;

f) expresiile *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuilalt stat contractant* indică o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant, respectiv o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

g) expresia *trafic internațional* indică orice transport efectuat cu o navă, o aeronavă sau un vehicul feroviar sau rutier, exploatat de o întreprindere al cărei sediu al conducerii efective este situat într-un stat contractant, cu excepția cazului când nava, aeronava sau vehiculul feroviar sau rutier nu este exploatat decât între puncte situate în celălalt stat contractant;

h) expresia *autoritate competentă* indică:

(i) în ce privește România, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în ce privește Luxemburgul, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

i) termenul *naționali* înseamnă:

(i) orice persoană fizică care posedă cetățenia României sau naționalitatea Luxemburgului;

(ii) orice persoană juridică, societate de persoane sau asociații constituite în conformitate cu legislația în vigoare într-un stat contractant.

2. În ce privește aplicarea acestei convenții de către un stat contractant, orice expresie care nu este definită va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în cadrul legislației aceluși stat cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia *rezident al unui stat contractant* indică orice persoană care, în virtutea legislației aceluși stat, este supusă impunerii în acest stat, datorită domiciliului său, rezidenței sale, sediului conducerii sau oricărui alt criteriu de natură analoagă. Totuși această expresie nu cuprinde persoanele care nu sunt supuse impunerii în acest stat decât pentru veniturile din surse aflate în acest stat sau pentru averea situată în acest stat.

2. Când, conform dispozițiilor paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, situația sa se rezolvă în modul următor:

a) această persoană este considerată rezidentă a statului în care dispune de o locuință permanentă, dacă dispune de o locuință permanentă în ambele state, ea este considerată rezidentă a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt cele mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor vitale nu poate fi determinat sau dacă nu dispune de o locuință permanentă în nici unul dintre state, ea este considerată ca un rezident al statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state contractante sau dacă nu locuiește în mod obișnuit în nici unul dintre ele, ea este considerată ca un rezident al statului a cărui naționalitate sau cetățenie o are;

d) dacă această persoană are cetățenia sau naționalitatea ambelor state sau dacă nu are cetățenia sau naționalitatea nici uneia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante rezolvă problema de comun acord.

3. Când, potrivit dispozițiilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, ea este considerată rezidentă a statului unde este situat sediul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia *sediu permanent* indică un loc fix de afaceri prin intermediul căruia o întreprindere exercită total sau în parte activitatea sa.

2. Expresia *sediu permanent* cuprinde îndeosebi:

a) un sediu de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o uzină;

e) un atelier;

f) un magazin de vânzări;

g) o plantație, o fermă sau o vie; și

h) o mină, un puț de petrol sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție de resurse naturale.

3. Expresia *sediu permanent* cuprinde, de asemenea, un șantier de construcții sau de montaj sau activități de supraveghere sau de consultanță în legătură cu acestea, dar numai atunci când acest șantier sau aceste activități continuă o perioadă mai mare de nouă luni.

4. Independent de dispozițiile precedente ale prezentului articol, se consideră că nu este *sediu permanent* dacă:

a) se folosesc instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de mărfuri aparținând întreprinderii;

b) mărfurile aparținând întreprinderii sunt păstrate numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) mărfurile aparținând întreprinderii sunt păstrate numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) un loc fix de afaceri este folosit numai în scopul de a cumpăra mărfuri sau de a culege informații pentru întreprindere;

e) un loc fix de afaceri este folosit numai în scopul de a desfășura, pentru întreprindere, orice altă activitate cu caracter pregătitor sau auxiliar;

f) mărfurile aparținând unei întreprinderi, expuse la un târg comercial sau expoziție și vândute de întreprindere la închiderea acestui târg sau expoziții;

g) un loc fix de afaceri este folosit numai în scopul desfășurării cumulate de activități menționate la lit. a)–f), cu condiția ca activitatea de ansamblu a locului fix de afaceri ce rezultă din acest cumul să păstreze un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de dispozițiile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană — alta decât un agent având statut independent, la care se aplică paragraful 6 — activează în contul unei întreprinderi și dispune într-un stat contractant de puteri pe care le exercită în mod obișnuit, permițându-i să încheie contracte în numele întreprinderii, această întreprindere este considerată ca având un sediu permanent în acest stat pentru toate activitățile pe care această persoană le exercită pentru întreprindere, cu condiția ca activitățile acestei persoane să nu fie limitate la cele menționate la paragraful 4 și care, dacă ar fi exercitate prin intermediul unui loc fix de afaceri, nu ar permite considerarea acestui loc fix drept un sediu permanent potrivit dispozițiilor acestui paragraf.

6. O întreprindere nu este considerată ca având un sediu permanent într-un stat contractant numai prin faptul că ea își exercită în acest stat activitatea prin intermediul unui curțier, unui comisionar general sau al oricărui alt agent având statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul obișnuit al activității lor.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de către o societate care este rezidentă a celuilalt stat contractant sau care își exercită activitatea în acest stat (fie prin intermediul unui sediu permanent sau nu) nu este suficient, prin el însuși, pentru a face din vreuna dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri imobiliare

1. Veniturile pe care un rezident al unui stat contractant le obține din bunuri imobiliare (inclusiv veniturile din exploatarea agricolă sau forestieră), situate în celălalt stat contractant, sunt impozabile în acest celălalt stat.

2. Expresia *bunuri imobiliare* are sensul pe care i-l atribuie dreptul statului contractant în care sunt situate bunurile considerate. Expresia cuprinde, în orice caz, accesoriile, inventarul mort sau viu al exploatărilor agricole și forestiere, drepturile asupra cărora se aplică dispozițiile dreptului comun privind proprietatea funciară, uzufructul bunurilor imobiliare și drepturile la plăți variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesiunea exploatării zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, aeronavele, vehiculele feroviare sau rutiere și navele fluviale nu sunt considerate ca bunuri imobiliare.

3. Dispozițiile paragrafului 1 se aplică veniturilor ce provin din exploatarea directă, locația sau arendarea, precum și orice altă formă de exploatare a bunurilor imobiliare.

4. Dispozițiile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din bunuri imobiliare ale unei întreprinderi, precum și veniturilor din bunuri imobiliare folosite la exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Beneficiile întreprinderilor

1. Beneficiile unei întreprinderi a unui stat contractant nu sunt impozabile decât în acest stat, în afară de cazul în care întreprinderea își exercită activitatea sa în celălalt stat contractant prin intermediul unui sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea își exercită activitatea sa într-un asemenea mod, beneficiile întreprinderii sunt impozabile în celălalt stat, dar numai în măsura în care sunt atribuibile acestui sediu permanent.

2. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 3, atunci când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitatea sa în celălalt stat contractant prin intermediul unui sediu permanent situat în acel celălalt stat, se atribuie în fiecare stat contractant aceluși sediu permanent beneficii pe care le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă, exercitând activități identice sau analoge în condiții identice sau analoge și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea beneficiilor unui sediu permanent sunt admise la scădere cheltuielile efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrație efectuate fie în statul în care este situat acest sediu permanent, fie în altă parte.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca determinarea beneficiilor atribuibile unui sediu permanent pe baza unei repartizări a beneficiilor totale ale întreprinderii între diversele sale părți componente, nici o dispoziție a paragrafului 2 nu împiedică acest stat contractant să determine beneficiile impozabile în funcție de repartizarea uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie să fie, ca și rezultatul obținut, conform principiilor cuprinse în prezentul articol.

5. Nici un beneficiu nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acesta a cumpărat mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării paragrafelor precedente, beneficiile atribuibile unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive valabile și suficiente de a proceda altfel.

7. Când beneficiile cuprind elemente de venit tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, dispozițiile acestor articole nu sunt afectate de dispozițiile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transport internațional

1. Beneficiile provenind din exploatarea în trafic internațional a navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere nu sunt impozabile decât în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

2. Beneficiile provenind din exploatarea navelor fluviale servind navigației interioare nu sunt impozabile decât în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

3. Dacă sediul conducerii efective a unei întreprinderi de navigație maritimă sau interioară se află la bordul unei nave maritime sau fluviale, acest sediu se consideră situat în statul contractant în care se află situat portul de înregistrare a navei maritime sau fluviale sau, dacă nu există un atare port, în statul contractant în care cel care exploatează nava maritimă sau fluvială este rezident.

4. Dispozițiile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, beneficiilor provenind din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la un organism internațional de exploatare.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Atunci când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant, sau când

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celui alt stat contractant,

și când, într-unul și în celălalt caz, cele două întreprinderi sunt, în relațiile lor comerciale sau financiare, legate prin condiții convenite sau impuse, care diferă de cele care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, beneficiile care, fără aceste condiții, ar fi fost realizate de către una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi realizate în fapt din cauza acestor condiții, pot fi incluse în beneficiile acestei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând aceluși stat — și impune în consecință — beneficiile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în acel celălalt stat și beneficiile astfel incluse sunt beneficiile care ar fi revenit întreprinderii primului stat contractant, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor beneficii. La determinarea unei astfel de modificări se ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se consultă reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în acest celălalt stat.

2. Totuși aceste dividende sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și, potrivit legislației acestui stat, dar dacă persoana care primește dividendele este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu poate depăși:

a) 5 la sută din suma brută a dividendelor, dacă beneficiarul efectiv este o societate — alta decât o societate de persoane —, care deține în mod direct cel puțin 25 la sută din capitalul societății care plătește dividendele;

b) 15 la sută din suma brută a dividendelor, în toate celelalte cazuri.

Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății pentru beneficiile ce folosesc plății dividendelor.

3. Termenul *dividende* folosit în prezentul articol indică veniturile provenind din acțiuni, acțiuni sau drepturi de folosință, din părți miniere, din părți de fondator sau alte părți beneficiare, cu excepția creanțelor, precum și veniturile din alte părți sociale supuse aceluiași regim fiscal ca veniturile din acțiuni prin legislația statului al cărui rezident este societatea distribuitoare de dividende.

4. Dispozițiile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică atunci când beneficiarul efectiv al dividendelor, rezident al unui stat contractant, exercită în celălalt stat contractant al cărui rezident este societatea care plătește dividendele, fie o activitate industrială, agricolă sau comercială prin intermediul unui sediu permanent situat acolo, fie o profesie independentă prin intermediul unei baze fixe situate acolo și când participarea generatoare de dividende este legată efectiv de acest sediu permanent. În această situație se aplică, după caz, dispozițiile art. 7 sau ale art. 15.

5. Când o societate, care este rezident al unui stat contractant, realizează beneficii sau venituri din celălalt stat contractant, acest celălalt stat nu poate percepe nici un impozit pe dividendele plătite de societate, cu excepția cazului în care aceste dividende sunt plătite unui rezident al acestui celălalt stat sau în cazul în care participarea generatoare de dividende se leagă efectiv de un sediu permanent sau de o bază fixă situate în acest celălalt stat, nici nu poate preleva nici un impozit pe beneficiile nedistribuite ale societății, cu titlu de impunere a beneficiilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau beneficiile nedistribuite constau, în total sau în parte, din beneficii sau venituri provenind din acest celălalt stat.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în acest celălalt stat.

2. Totuși aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin și potrivit legislației aceluși stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobânzilor, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10 la sută din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant nu sunt impozabile în primul stat, dacă creanța generatoare de dobânzi este garantată, asigurată sau finanțată de celălalt stat ori de o instituție financiară care este un rezident al acestui celălalt stat.

4. Termenul *dobânzi* folosit în prezentul articol indică veniturile din creanțe de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la beneficiile debitorului și mai ales veniturile din fonduri publice și obligațiile de împrumut, inclusiv primele și premiile legate de aceste titluri. Penalizările pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Dispozițiile paragrafelor 1, 2, și 3 nu se aplică atunci când beneficiarul efectiv al dobânzilor, rezident al unui stat contractant, exercită în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, fie o activitate industrială, agricolă sau comercială prin intermediul unui sediu permanent care este situat acolo, fie o profesie independentă prin intermediul unei baze fixe care este situată acolo și când creanța generatoare de dobânzi este legată efectiv de sediul permanent sau baza fixă. În această situație sunt aplicabile dispozițiile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

6. Dobânzile sunt considerate ca provenind dintr-un stat contractant când debitorul este acest stat însuși, o unitate administrativ-teritorială, o colectivitate locală sau un rezident al acestui stat. Totuși, când debitorul dobânzilor, fie că este

sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă, pentru care datoria în legătură cu plata dobânzilor a fost contractată și sediul permanent sau baza fixă suportă aceste dobânzi, acestea se consideră ca provenind din statul în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitorul și beneficiarul efectiv sau pe care unul sau celălalt le întreține cu terțe persoane, suma dobânzilor, ținând cont de creanța pentru care sunt datorate, depășește pe cea asupra căreia debitorul și beneficiarul efectiv ar fi convenit în lipsa unor asemenea relații, dispozițiile prezentului articol nu se aplică decât la această ultimă sumă. În această situație partea excedentară a plăților rămâne impozabilă conform legislației fiecărui stat contractant și ținându-se seama de celelalte dispoziții ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în acest celălalt stat.

2. Totuși aceste redevențe sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant de unde provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă persoana care primește redevențele este beneficiarul efectiv al acestora, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10 la sută din suma brută a redevențelor.

3. Termenul *redevențe* folosit în prezentul articol indică remunerațiile de orice natură plătite pentru folosirea sau concesiunea folosirii unui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv filmele cinematografice, filmele și înregistrările pentru transmisiunile radiofonice și televizate, precum și alte forme de transmisiuni, a unui brevet, a unei mărci de fabrică sau de comerț, a unui desen sau a unui model, a unui plan, a unei formule sau a unui procedeu secret, precum și pentru folosirea sau concesiunea folosirii unui echipament industrial, agricol, comercial sau științific și pentru informații în legătură cu o experiență acumulată în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Dispozițiile paragrafului 1 și 2 nu se aplică atunci când beneficiarul efectiv al redevențelor, rezident al unui stat contractant, exercită în celălalt stat contractant din care provin redevențele fie o activitate industrială, agricolă sau comercială prin intermediul unui sediu permanent situat acolo, fie o profesie independentă prin intermediul unei baze fixe situate acolo, și când dreptul sau bunul generator al redevențelor este legat efectiv de sediul permanent sau de baza fixă. În această situație se aplică dispozițiile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Redevențele sunt considerate ca provenind dintr-un stat contractant atunci când debitorul este acel stat, o unitate administrativ-teritorială, o colectivitate locală sau un rezident al acestui stat. Totuși, atunci când debitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă pentru care a fost încheiat contractul ce dă naștere la plata redevențelor și care le suportă, aceste redevențe sunt considerate ca provenind din statul contractant unde este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și beneficiarul efectiv sau pe care unul și celălalt le întrețin cu terțe persoane, suma redevențelor, ținând seama de prestația pentru care sunt plătite, depășește pe cea asupra căreia ar fi convenit debitorul și beneficiarul în lipsa unor asemenea relații, dispozițiile prezentului articol nu se aplică decât la această ultimă sumă. În acest caz partea excedentară a plăților rămâne impozabilă, conform legislației fiecărui stat contractant și ținându-se seama de celelalte dispoziții ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Comisioane

1. Comisiunile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant sunt impozabile în acest celălalt stat.

2. Totuși aceste comisioane sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin, potrivit legislației aceluși stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al comisiunilor, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 5 la sută din suma brută a comisiunilor.

3. Termenul *comisioane*, folosit în prezentul articol, înseamnă remunerațiile plătite oricărei persoane pentru serviciile pe care le prestează în calitate de intermediar, comisionar general sau oricărei alte persoane asimilate unui intermediar sau comisionar de către legislația fiscală a statului din care provin remunerațiile.

4. Dispozițiile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică când beneficiarul efectiv al comisiunilor, rezident al unui stat contractant desfășoară în celălalt stat contractant din care provin comisiunile fie o activitate industrială, agricolă sau comercială, prin intermediul unui sediu permanent situat acolo, fie o profesie independentă prin intermediul unei baze fixe situate acolo și de care plata comisiunilor este efectiv legată. În această situație sunt aplicabile dispozițiile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Comisiunile vor fi considerate ca provenind dintr-un stat contractant când debitorul este însuși acel stat, o unitate administrativ-teritorială, o colectivitate locală sau un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul comisiunilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă pentru care a fost contractată obligația de plată a comisiunilor și care suportă plata acestor comisioane, acestea vor fi considerate ca provenind din statul în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitorul și beneficiarul efectiv sau pe care unul și celălalt le întrețin cu terțe persoane, suma comisiunilor, ținând seama de serviciile pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între debitor și beneficiarul efectiv, în lipsa unor astfel de relații, dispozițiile prezentului articol se vor aplica numai la această ultimă sumă. În acest caz partea excedentară a comisiunilor va fi impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant și ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 14

Câștiguri din capital

1. Câștigurile pe care un rezident al unui stat contractant le obține din înstrăinarea de bunuri imobiliare vizate în art. 6 și situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în acest celălalt stat.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea de bunuri mobiliare care fac parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a bunurilor mobiliare care aparțin unei baze fixe de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv asemenea câștiguri provenind din înstrăinarea acestui sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acestei baze fixe, sunt impozabile în acest celălalt stat.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor, aeronavelor sau a vehiculelor feroviare sau rutiere exploatate în trafic internațional, a navelor servind navigației interioare sau a bunurilor mobiliare afectate exploatării acestor nave, aeronave, vehicule feroviare sau rutiere sau vapoare fluviale, nu sunt impozabile decât în statul contractant în care este situat sediul conducerii efective a întreprinderii.

4. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror altor bunuri, altele decât cele vizate la paragrafele 1, 2 și 3 nu sunt impozabile decât în statul contractant al cărui rezident este cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 15

Profesii independente

1. Veniturile pe care un rezident al unui stat contractant le obține dintr-o profesie independentă sau din alte activități cu caracter independent nu sunt impozabile decât în acest stat, dacă acest rezident nu dispune în mod obișnuit în celălalt stat contractant de o bază fixă pentru exercitarea activităților sale. Dacă el dispune de o asemenea bază fixă, veniturile sunt impozabile, în celălalt stat, dar numai în măsura în care ele sunt atribuibile acestei baze fixe.

2. Expresia *profesie independentă* cuprinde în special activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și activitățile independente ale medicilor, avocaților, inginerilor, arhitecților, dentiștilor și contabililor.

ARTICOLUL 16

Profesii dependente

1. Sub rezerva dispozițiilor art. 17, 19, 20, 21 și 22, salariile și alte remunerații similare pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată nu sunt impozabile decât în acest stat, cu condiția ca activitatea sa să nu fie exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea este exercitată în celălalt stat, remunerațiile primite cu acest titlu sunt impozabile în acest celălalt stat.

2. Prin derogare de la dispozițiile paragrafului 1, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant nu sunt impozabile decât în primul stat, dacă:

a) beneficiarul rămâne în celălalt stat o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în cursul anului fiscal considerat, și

b) remunerațiile sunt plătite de către o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezident al celuilalt stat, și

c) sarcina remunerațiilor nu este suportată de către un sediu permanent sau o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat.

3. Prin derogare de la dispozițiile precedente ale prezentului articol, remunerațiile primite pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave, aeronave, vehicul feroviar sau rutier, exploatate în trafic internațional, sau la bordul unei nave servind navigației interioare, sunt impozabile în statul contractant în care este situat sediul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 17

Tantieme

Tantiemele, jetoanele de prezență și alte plăți similare pe care un rezident al unui stat contractant le primește în calitate de membru al consiliului de administrație sau de supraveghere a unei societăți care este rezidentă a celuilalt stat contractant sunt impozabile în acest celălalt stat.

ARTICOLUL 18

Artiști și sportivi

1. Prin derogare de la dispozițiile art. 15 și 16, veniturile pe care un rezident al unui stat contractant le obține din activitățile sale personale exercitate în celălalt stat contractant, în calitate de artist de spectacol, cum ar fi un artist de teatru, de cinema, de radio sau televiziune sau un muzician, sau în calitate de sportiv, sunt impozabile în acest celălalt stat.

2. Când veniturile provenind din activități pe care un artist de spectacol sau un sportiv le exercită în mod personal și în această calitate sunt atribuite nu artistului sau sportivului însuși, ci unei alte persoane, aceste venituri sunt impozabile, prin derogare de la dispozițiile art. 7, 15 și 16, în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului sau sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activități exercitate de artiști de spectacol sau de sportivi, care sunt rezidenți ai unui stat contractant, nu sunt impozabile decât în acest stat, când activitățile sunt exercitate în celălalt stat contractant, în cadrul unui program de schimburi culturale sau sportive aprobate de guvernele statelor contractante.

ARTICOLUL 19

Pensii

1. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 2 al art. 20, pensiile și celelalte remunerații similare, plătite unui rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată desfășurată anterior, nu sunt impozabile decât în acest stat.

2. Prin derogare de la dispozițiile paragrafului 1, pensiile și alte sume plătite ca aplicare a legislației în ceea ce privește asigurarea socială a unui stat contractant sunt impozabile în acest stat.

ARTICOLUL 20

Funcții publice

1. a) Remunerațiile, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant sau de către una dintre unitățile sale administrativ-teritoriale sau colectivități locale unei persoane fizice pentru serviciile prestate aceluia stat sau acestei unități sau colectivități nu sunt impozabile decât în acest stat.

b) Totuși aceste remunerații nu sunt impozabile decât în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acest stat și dacă persoana fizică este rezidentă a acestui stat, care:

(i) posedă naționalitatea sau cetățenia acestui stat, sau

(ii) nu a devenit rezident al acestui stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Pensiile plătite de un stat contractant sau de una dintre unitățile sale administrativ-teritoriale sau colectivități locale, fie direct, fie prin prelevări din fonduri pe care le-au constituit, unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat, acestei unități sau colectivități, nu sunt impozabile decât în acest stat.

b) Totuși aceste pensii nu sunt impozabile decât în celălalt stat contractant dacă persoana fizică este rezidentă a acestui stat și posedă naționalitatea sau cetățenia acestuia.

3. Dispozițiile art. 16, 17 și 19 se aplică remunerațiilor și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate industrială, agricolă sau comercială desfășurată pentru un stat contractant sau pentru una dintre unitățile sale administrativ-teritoriale sau colectivități locale.

ARTICOLUL 21

Studenti și practicanți

1. Sumele pe care un student sau un practicant care este sau a fost, imediat anterior venirii sale într-un stat contractant, un rezident al celui alt stat contractant și care este prezent în primul stat numai în scopul efectuării studiilor sale sau a pregătirii sale, le primește pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere, studii sau pregătire, nu sunt impozabile în acest stat.

2. O persoană fizică care este sau a fost anterior rezidentă a unuia dintre statele contractante și care locuiește în celălalt stat contractant în vederea efectuării studiilor, cercetării, dobândirii unei pregătiri sau experiențe tehnice, profesionale sau comerciale și care exercită în acest celălalt

stat contractant o activitate remunerată într-o perioadă sau mai multe perioade ce nu depășesc 2 ani în total este scutită de impozit în acest celălalt stat pentru remunerațiile primite în legătură cu această activitate, dacă această activitate are un raport direct cu studiile, cercetarea, pregătirea sau cu dobândirea unei experiențe și dacă remunerațiile constituie venituri necesare pentru acoperirea cheltuielilor sale de întreținere.

ARTICOLUL 22

Profesori și cercetători

1. Remunerațiile primite de profesori și alți membri ai personalului profesional, rezidenți ai unui stat contractant, care se află ocazional în celălalt stat contractant pentru a preda acolo sau pentru a face cercetări științifice într-o universitate sau o altă instituție de învățământ recunoscută oficial, într-o perioadă ce nu depășește 2 ani, nu sunt impozabile decât în primul stat; după această perioadă, remunerațiile nu sunt impozabile decât în celălalt stat contractant.

2. Această prevedere este, de asemenea, aplicabilă remunerațiilor pe care o persoană fizică, rezidentă a unui stat contractant, le primește pentru activitățile de cercetare realizate în celălalt stat contractant, dacă aceste activități nu sunt realizate cu scopul principal de a acorda avantaje particulare unei întreprinderi sau unei persoane, ci în interes public.

ARTICOLUL 23

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate în articolele precedente ale prezentei convenții, nu sunt impozabile decât în acest stat.

2. Dispozițiile paragrafului 1 nu se aplică veniturilor, altele decât veniturile provenind din bunuri imobiliare, așa cum sunt definite la paragraful 2 al art. 6, când beneficiarul unor asemenea venituri, rezident al unui stat contractant, exercită în celălalt stat contractant fie o activitate industrială, agricolă sau comercială prin intermediul unui sediu permanent care este situat acolo, fie o profesie independentă prin intermediul unei baze fixe care este situată acolo și când dreptul sau bunul generator de venituri este legat efectiv de acest sediu permanent sau baza fixă. În acest caz se aplică dispozițiile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

ARTICOLUL 24

Avere

1. Avera constituită din bunuri imobile vizate la art. 6, pe care o posedă un rezident al unui stat contractant și care sunt situate în celălalt stat contractant, este impozabilă în acest celălalt stat.

2. Avera constituită din bunuri mobile care fac parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, sau din bunuri mobile care aparțin unei baze fixe de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, este impozabilă în acest celălalt stat.

3. Avera constituită din nave, aeronave, vehicule feroviare și rutiere exploatare în trafic internațional, din nave servind navigației interioare, precum și din bunuri mobiliare destinate exploatarei acestor nave, aeronave, vehicule feroviare sau rutiere sau nave fluviale, nu este impozabilă decât în statul contractant în care este situat sediul conducerii efective a întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente ale averii unui rezident al unui stat contractant nu sunt impozabile decât în acest stat.

ARTICOLUL 25

Metode pentru eliminarea dublei impuneri

1. În România, dubla impunere este evitată în felul următor:

a) când un rezident al României primește venituri sau posedă avere care, în conformitate cu dispozițiile prezentei convenții, sunt impozabile în Luxemburg, România scutește de impozit aceste venituri sau această avere, sub rezerva dispozițiilor subparagrafului b), dar poate, pentru calcularea sumei impozitului pentru restul de venit sau de avere a rezidentului, să aplice aceleași cote de impozite ca și când veniturile sau elementele de avere nu ar fi fost scutite;

b) când un rezident al României primește elemente de venit care, în concordanță cu dispozițiile art. 10, 11, 12 și 13, sunt impozabile în Luxemburg, România acordă din impozitul pe care-l percepe pe veniturile acestui rezident o deducere egală ca sumă cu impozitul plătit în Luxemburg. Această deducere nu poate totuși să depășească fracțiunea impozitului, calculată înainte de deducere, ce corespunde acestor elemente de venit primite din Luxemburg.

2. În Luxemburg, dubla impunere este evitată în felul următor:

a) când un rezident al Luxemburgului primește venituri sau posedă avere care, în conformitate cu dispozițiile prezentei convenții, sunt impozabile în România, Luxemburgul scutește de impozit aceste venituri sau această avere, sub rezerva dispozițiilor subparagrafelor b) și c), dar poate, pentru calcularea sumei impozitului pentru restul de venit sau de avere a rezidentului, să aplice aceleași cote de impozit ca și când veniturile sau elementele de avere nu ar fi fost scutite;

b) când un rezident al Luxemburgului primește elemente de venit care, conform dispozițiilor art. 10, 11, 12 și 13, sunt impozabile în România, Luxemburgul acordă din impozitul pe care-l percepe pe veniturile acestui rezident o deducere egală ca sumă cu impozitul plătit în România. Această deducere nu poate totuși să depășească fracțiunea impozitului, calculată înainte de deducere, ce corespunde acestor elemente de venit primite din România;

c) când o societate care este rezidentă a Luxemburgului primește dividende din surse aflate în România, Luxemburgul scutește de impozit aceste dividende, numai dacă această societate rezidentă a Luxemburgului deține în mod direct de la începutul activității sale cel puțin 25 la sută din capitalul societății care plătește dividendele. Acțiunile sau părțile mai sus menționate ale societății române sunt, în aceleași condiții, exonerate de impozitul luxemburghез pe avere.

ARTICOLUL 26

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu sunt supuși în celălalt stat contractant nici unei impuneri sau obligații în legătură cu aceasta, care este diferită sau mai împovărătoare decât aceea la care sunt sau ar putea fi supuși naționali acestui celălalt stat aflați în aceeași situație. Prezenta dispoziție se aplică, de asemenea, prin derogare de la dispozițiile art. 1, persoanelor care nu sunt rezidente ale unui stat contractant sau ale ambelor state contractante.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu este stabilită în acest celălalt stat într-un mod mai puțin favorabil decât impunerea întreprinderilor acestui celălalt stat ce exercită aceeași activitate. Prezenta dispoziție nu poate fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant deduceri personale, micșorări și reduceri de impozit în funcție de situația sau de sarcinile de familie pe care le acordă propriilor rezidenți.

3. În măsura în care dispozițiile paragrafului 1 al art. 9, paragrafului 7 al art. 11, paragrafului 6 al art. 12, paragrafului 6 al art. 13 nu sunt aplicabile, dobânzile, redevențele, comisioanele și alte cheltuieli făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant sunt deductibile, pentru determinarea beneficiilor impozabile ale acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și când ar fi fost plătite unui rezident al primului stat. În mod similar, datorile unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celuilalt stat contractant sunt deductibile, în scopul determinării averii impozabile a acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și când acestea ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant al căror capital este în totalitate sau în parte, direct sau indirect, deținut sau controlat de unul sau mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu sunt supuse în primul stat nici unei impuneri sau obligații legate de acesta, care este alta sau mai împovărătoare decât acelea la care sunt sau ar putea fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat.

5. Dispozițiile prezentului articol se aplică independent de dispozițiile art. 2 impozitelor de aceeași natură sau denumire.

ARTICOLUL 27

Procedura amiabilă

1. Când o persoană apreciază că măsurile luate de un stat contractant sau de către ambele state contractante îi atrag sau îi vor atrage o impunere care nu este conformă cu dispozițiile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile prevăzute de dreptul intern al acestor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărei rezident este sau, dacă acest caz intră sub incidența paragrafului 1 al art. 26, aceleia a statului contractant a cărui naționalitate sau cetățenie o posedă. Cazul trebuie supus în cei 3 ani următori primei notificări a măsurii care antrenează o impunere care nu este conformă cu dispozițiilor convenției.

2. Autoritatea competentă se străduiește, dacă reclamația i se pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să dea o soluție corespunzătoare, să rezolve cazul pe cale de înțelegere amiabilă cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impuneri care nu este conformă cu convenția. Înțelegerea se aplică oricare ar fi fost termenul prevăzut de dreptul intern al statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se străduiesc, pe cale de acord amiabil, să rezolve dificultățile sau să înlăture dubiile ce pot apărea ca urmare a interpretării sau aplicării convenției. Ele pot, de asemenea, să se consulte reciproc în vederea eliminării dublei impuneri în cazurile neprevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, în vederea realizării unui acord, astfel cum se precizează la paragrafele precedente. Dacă schimburile orale de vederi par a trebui să faciliteze acest acord, aceste schimburi orale de vederi pot avea loc în cadrul unei comisii compuse din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 28

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante fac schimb de informații necesare pentru aplicarea dispozițiilor prezentei convenții sau a celor ale legislației interne a statelor contractante, referitoare la impozitele vizate prin convenție, în măsura în care impunerea pe care o prevede nu este contrară convenției. Schimbul de informații nu se restrânge la art. 1. Informațiile primite de un stat contractant sunt ținute secrete, în același mod ca și informațiile obținute în aplicarea legislației interne a acestui stat, și nu sunt comunicate decât persoanelor sau autorităților (inclusiv tribunalele și organele administrative), însărcinate cu stabilirea și încasarea impozitelor vizate prin convenție, cu procedurile sau umăririle

privind aceste impozite sau cu deciziile privind recursurile în legătură cu aceste impozite. Aceste persoane sau autorități nu folosesc aceste informații decât în aceste scopuri. Ele pot utiliza aceste informații în cursul audiențelor publice ale tribunalelor sau în timpul acțiunilor judecătorești.

2. Dispozițiile paragrafului 1 nu pot în nici un caz să fie interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative ce se abat de la legislația și practica sa administrativă sau ale celui alt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu ar putea fi obținute pe baza legislației sale sau în cadrul practicii sale administrative normale sau a celei a celui alt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar divulga un secret comercial, industrial, profesional sau un procedeu comercial ori informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 29

Agenți diplomatici și funcționari consulari

Dispozițiile prezentei convenții nu afectează privilegiile fiscale de care beneficiază agenții diplomatici sau funcționarii consulari, în virtutea fie a regulilor generale ale dreptului internațional, fie a dispozițiilor acordurilor speciale.

ARTICOLUL 30

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va fi ratificată și instrumentele ratificării vor fi schimbate cât mai curând posibil.

Pentru Guvernul României,

Teodor Viorel Meleşcanu,

ministru de stat, ministrul afacerilor externe

2. Convenția va intra în vigoare la 30 de zile după schimbul instrumentelor de ratificare și dispozițiile sale vor fi aplicabile:

a) pentru impozitele reținute la sursă, la veniturile atribuite sau de plătit începând cu 1 ianuarie al anului imediat următor celui în cursul căruia instrumentele de ratificare vor fi schimbate;

b) pentru celelalte impozite percepute pentru anii fiscali începând cu sau după 1 ianuarie al anului imediat următor celui în cursul căruia instrumentele de ratificare vor fi schimbate.

ARTICOLUL 31

Denunțare

Prezenta convenție va rămâne în vigoare atât timp cât ea nu va fi denunțată de un stat contractant. Fiecare stat contractant poate denunța convenția pe cale diplomatică cu un preaviz minim de 6 luni înainte de sfârșitul fiecărui an calendaristic și după o perioadă de 5 ani, începând cu data intrării sale în vigoare. În acest caz, convenția își va înceta aplicabilitatea:

a) pentru impozitele reținute la sursă la veniturile atribuite sau de plătit, începând cu 1 ianuarie al anului imediat următor celui în care se produce denunțarea;

b) pentru celelalte impozite percepute pentru anii fiscali, începând cu sau după 1 ianuarie al anului imediat următor celui în cursul căruia se produce denunțarea.

Drept pentru care subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta convenție.

Făcută în două exemplare originale, la 14 decembrie 1993, la Luxemburg, în limbile română și franceză, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru Guvernul Marelui Ducat de Luxemburg,

Georges Wohlfart,

secretar de stat, ministrul afacerilor externe

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre România și Marele Ducat de Luxemburg pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și avere, semnată la Luxemburg la 14 decembrie 1993

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Convenției dintre România și Marele Ducat de Luxemburg pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și avere, semnată la Luxemburg la 14 decembrie 1993, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 17 octombrie 1994.
Nr. 191.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru combaterea evaziunii fiscale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Evaziunea fiscală este sustragerea prin orice mijloace, în întregime sau în parte, de la plata impozitelor, taxelor și a altor sume datorate bugetului de stat, bugetelor locale, bugetului asigurărilor sociale de stat și fondurilor speciale extrabugetare de către persoanele fizice și persoanele juridice române sau străine, denumite în continuare *contribuabili*.

Art. 2. — Efectuarea de activități permanente sau temporare, generatoare de venituri impozabile, poate avea loc numai în baza unei autorizații emise de organul competent sau a unui alt temei prevăzut de lege.

Art. 3. — Contribuabilii au obligația ca, în termen de 5 zile de la înregistrare, să declare la organul fiscal pe a cărui rază teritorială își au sediul, datele în legătură cu subunitățile constituite în sucursale, filiale, puncte de lucru, depozite, magazine și cu oricare alte locuri în care se desfășoară activități producătoare de venituri, băncile și conturile bancare în lei și în valută, indiferent de locul unde funcționează, în țară sau străinătate.

De asemenea, contribuabilii au obligația să declare organului de control bunurile sau valorile impozabile deponate în alte locuri decât cele prevăzute la alin. 1.

Declararea sediilor subunităților prevăzute la alin. 1, de pe teritoriul țării, se face și la organul fiscal teritorial unde acestea funcționează.

Orice schimbare intervenită în legătură cu datele prevăzute la acest articol se va comunica organelor fiscale competente, în termen de 15 zile de la data când a avut loc.

La solicitarea organelor de control, băncile sunt obligate să comunice existența conturilor deschise de contribuabili.

Art. 4. — Contribuabilii sunt obligați să evidențieze veniturile realizate și cheltuielile efectuate din activitățile desfășurate, prin întocmirea registrelor sau a oricărui alte documente prevăzute de lege.

Art. 5. — Contribuabilii sunt obligați să declare cu sinceritate veniturile realizate, bunurile mobile și imobile aflate în proprietate sau obținute cu orice titlu legal, precum și alte valori care generează titluri de creanță fiscală.

Când legea nu prevede obligația de depunere a declarației de impunere, contribuabilii răspund de calcularea corectă a impozitelor și a taxelor pe care trebuie să le verse la buget, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 6. — Persoanele fizice sau juridice care realizează venituri ori dețin bunuri mobile sau imobile ori desfășoară activități, supuse impozitelor și taxelor, sunt obligate să plătească, la termen, sumele datorate statului.

Art. 7. — Nerespectarea reglementărilor fiscale în domeniul vamal, prin declararea inexactă, sub orice formă, a valorilor sau prin sustragerea bunurilor de la operațiunile de vamuire, în scopul neachitării taxelor vamale sau al diminuării acestora ori a altor obligații fiscale, se sancționează potrivit legii.

Art. 8. — Organele financiar-fiscale din cadrul Ministerului Finanțelor și din unitățile teritoriale subordonate, Garda financiară și alte persoane împuternicite de lege au dreptul de a verifica contribuabilii cu privire la respectarea de către aceștia a dispozițiilor legale de organizare și de desfășurare a activităților economice producătoare de venituri impozabile sau bunurile supuse impozitelor și taxelor.

Contribuabilii au obligația de a permite efectuarea controlului și de a pune la dispoziția organelor de control toate documentele contabile, evidențele și oricare alte elemente materiale sau valorice solicitate, în vederea cunoașterii realității obiectelor sau surselor impozabile sau taxabile.

CAPITOLUL II

Infrațiuni și pedepse

Art. 9. — Refuzul de a prezenta organelor de control prevăzute de lege documentele justificative și actele de evidență contabilă necesare pentru stabilirea obligațiilor față de stat se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă de la 200.000 la 1.000.000 lei.

Art. 10. — Întocmirea incompletă sau necorespunzătoare de documente primare sau de evidență contabilă ori acceptarea unor astfel de documente, cu scopul de a împiedica verificările financiar-contabile pentru identificarea cazurilor de evaziune fiscală, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani și interzicerea unor drepturi sau cu amendă de la 1.000.000 la 10.000.000 lei.

Art. 11. — Sustragerea de la plata impozitelor, taxelor și a contribuțiilor datorate statului prin neînregistrarea unor activități, pentru care legea prevede obligația înregistrării, în scopul obținerii de venituri, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 8 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 12. — Sustragerea de la plata obligațiilor fiscale, în întregime sau în parte, prin nedeclararea veniturilor impozabile, ascunderea obiectului sau a sursei impozabile sau taxabile, sau efectuarea oricărui alte operațiuni în acest scop se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 13. — Fapta de a nu evidenția prin acte contabile sau alte documente legale, în întregime sau în parte, veniturile realizate ori de a înregistra cheltuieli care nu au la bază operațiuni reale, dacă au avut ca urmare neplata ori diminuarea impozitului, taxei și a contribuției, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani și interzicerea unor drepturi sau cu amendă de la 1.000.000 la 10.000.000 lei.

Art. 14. — Organizarea sau conducerea de evidențe contabile duble, de către conducătorul unității sau alte persoane cu atribuții financiar-contabile, ori alterarea memoriilor aparatelor de taxat, de marcaj sau a altor mijloace de stocare a datelor, în scopul diminuării veniturilor supuse impozitelor, taxelor și a contribuțiilor, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

Distrugerea actelor contabile sau a altor documente ori a memoriilor aparatelor de taxat sau de marcaj ori a altor mijloace de stocare a datelor, în scopul arătării la alin. 1, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la alineatul respectiv.

Art. 15. — Tentativa la infracțiunile prevăzute la art. 12 și 14 se pedepsește.

Art. 16. — Declararea fictivă făcută de contribuabili sau împuterniciții acestora cu privire la sediul unei societăți comerciale sau la schimbarea acestuia fără îndeplinirea obligațiilor prevăzute de lege, în scopul sustragerii de la controlul fiscal, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

CAPITOLUL III

Contravenții și sancțiuni

Art. 17. — Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni:

a) nedeclararea, în termenele prevăzute de lege, de către contribuabili, a veniturilor și bunurilor supuse impozitelor, taxelor și contribuțiilor;

b) neîntocmirea la termen și conform prevederilor legale a documentelor primare și contabile privind veniturile realizate de contribuabili;

c) calcularea eronată a impozitelor, taxelor și a contribuțiilor, cu consecința diminuării valorii creanței fiscale cuvenite statului;

d) neprezentarea de către contribuabili, la cererea organului de control, a documentelor justificative și contabile referitoare la modul în care au fost îndeplinite obligațiile fiscale;

e) refuzul de a prezenta organului financiar-fiscal bunurile materiale supuse impozitelor și taxelor, în vederea stabilirii veridicității declarației de impunere și a realității înregistrării acestora;

f) nereținerea sau nevărsarea, potrivit legii, la termenele legale, de către contribuabilii cărora le revin asemenea obligații, a impozitelor, taxelor și a contribuțiilor care se realizează prin stopaj la sursă;

g) nedeținerea actelor, situațiilor și a oricăror alte date în legătură cu activitatea efectuată de către unitatea și subunitățile de care răspund contribuabilii, cerute de organele financiar-fiscale, în vederea cunoașterii realității financiar-contabile din acea unitate sau subunitate, precum și utilizarea, în alte condiții decât cele prevăzute de lege, a documentelor cu regim special;

h) neaducerea la îndeplinire, la termen, a dispozițiilor date prin actul de control încheiat de organele financiar-fiscale;

i) neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 3 din prezenta lege;

j) neonorarea, în mod nejustificat, de către bănci sau instituții financiare, la care contribuabilii au deschise conturi de disponibilități bănești, a titlurilor de creanță fiscală emise de organele competente, în vederea urmăririi silite a impozitelor, taxelor și a contribuțiilor neachitate la termen, inclusiv a majorărilor de întârziere;

k) sustragerea de la plata impozitelor, taxelor și a contribuțiilor datorate statului pentru veniturile obținute prin exercitarea de activități neautorizate.

Contravențiile prevăzute în prezentul articol se sancționează după cum urmează:

1. cele de la lit. a), b) și k), cu amendă de la 100.000 la 300.000 lei pentru persoana fizică și de la 100.000 la 2.000.000 lei pentru persoana juridică;

2. cele de la lit. c) și h), cu amendă de la 100.000 la 300.000 lei pentru persoana fizică, iar pentru persoana

juridică cu amendă de la 300.000 la 2.000.000 lei în cazul faptei prevăzute la lit. c) și de la 600.000 la 2.000.000 lei în cazul faptei de la lit. h);

3. cele de la lit. d), e) și i), cu amendă de la 100.000 la 300.000 lei pentru persoana fizică și de la 200.000 la 1.000.000 lei pentru persoana juridică;

4. cele de la lit. f) și j), cu amendă de la 100.000 la 500.000 lei pentru persoana fizică și de la 300.000 la 3.000.000 lei pentru persoana juridică;

5. fapta de la lit. g), cu amendă de la 100.000 la 300.000 lei pentru persoana fizică și de la 600.000 la 2.000.000 lei pentru persoana juridică.

Art. 18. — În cazul în care impozitele, taxele și contribuțiile datorate statului au fost diminuate, prin încălcarea dispozițiilor fiscale, persoana contravenientă va vărsa, pe lângă impozitele, taxele și contribuțiile neachitate, o sumă egală cu diferențele de impozite, taxe și contribuții stabilite de organul de control.

Dacă organul de control constată că persoana contribuabilă a săvârșit o nouă contravenție în termen de un an, va dispune vărsarea, pe lângă diferențele de impozite, taxe și contribuții stabilite potrivit legii, o sumă egală cu dublul diferențelor constatate.

Art. 19. — În cazul în care, ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni sau contravenții, nu se pot stabili, pe baza evidențelor contribuabilului, impozitele, taxele și contribuțiile datorate, acestea vor fi determinate de organul de control prin estimare, utilizând în acest scop orice documente și informații referitoare la activitatea și perioada desfășurată, inclusiv compararea cu activități și cazuri similare.

Art. 20. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către organele de control financiar-fiscal din cadrul Ministerului Finanțelor și din unitățile teritoriale subordonate, Garda financiară și alte organe împuternicite de lege.

Art. 21. — Procesul-verbal se comunică în copie contravenientului de către organul de control care a aplicat sancțiunea, în termen de cel mult 15 zile de la data întocmirii acestuia.

Plângerea împotriva procesului-verbal se soluționează de judecătoria în a cărei rază teritorială a fost săvârșită contravenția.

Art. 22. — Prevederile prezentei legi se completează cu dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția art. 25—27.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 23. — Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

Art. 24. — Orice alte dispoziții contrare prezentei legi se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 4 octombrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

IOAN GAVRA

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 4 octombrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru combaterea evaziunii fiscale

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru combaterea evaziunii fiscale și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 17 octombrie 1994.

Nr. 193.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 63*)

din 1 iunie 1994

Antonie Iorgovan — președinte
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Mihai Constantinescu — judecător
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent.

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 martie 1994 a Judecătorei Piatra-Neamț, pronunțată în Dosarul nr. 6446/1993, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, invocată de reclamantul Florescu Constantin, Crăciun Constantin, Ilio Constantin, Dănilă Neculai, Cucos Ioan, Bărbuleț Ioan, Pîntea Ioan și Cozma Mihai.

În motivarea excepției se susține, în esență, că art. 32 din Legea nr. 18/1991 contravine prevederilor art. 20 alin. (1) și (2), art. 41 alin. (1) și (2), art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, art. 17.1 și art. 17.2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și prevederilor art. 480 și art. 481 din Codul civil.

Judecătoria Piatra-Neamț nu și-a exprimat opinia în legătură cu excepția invocată.

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ,

analizând actele dosarului, raportul întocmit de judecătorul-raportor și văzând prevederile art. 32 din Legea nr. 18/1991, ale art. 20, art. 41 alin. (1) și (2), art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, ale art. 17.1 și art. 17.2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și ale art. 480 și art. 481 din Codul civil, reține următoarele:

Reclamantul a invocat excepția de neconstituționalitate în cadrul unui proces de revendicare a izlazului „Aerodrom”, în suprafață de aproximativ 400 ha, situat în orașul Tîrgu-Neamț, județul Neamț. În acțiune se arată că izlazul a fost folosit în devălmășie de reclamant, în calitate de proprietari, până la colectivizarea agriculturii, când se susține

că terenul a trecut în administrarea fostului Consiliu popular al orașului Tîrgu-Neamț și a C.A.P. Tîrgu-Neamț. Începând cu anul 1991, potrivit art. 32 al Legii nr. 18/1991, terenul a trecut în administrarea Consiliului Local al Orașului Tîrgu-Neamț, care refuză să-l cedeze în deplină proprietate și posesie reclamantilor, pe temeiul acestui articol, motiv pentru care au invocat prezenta excepție de neconstituționalitate.

Curtea constată că este competentă să soluționeze excepția.

Potrivit art. 32 din Legea nr. 18/1991, terenurile proprietate de stat aflate în folosința cooperativelor agricole de producție trec în proprietatea privată a autorităților locale.

Textele constituționale și celelalte prevederi legale invocate în susținerea excepției privesc, în esență, dreptul de proprietate al cetățenilor, în speță al reclamantilor, contestându-se calitatea de proprietar al statului asupra izlazului „Aerodrom” din Tîrgu-Neamț. Deci ceea ce se contestă în acțiune este tocmai această calitate și nu faptul că terenurile proprietate de stat au trecut, prin efectul art. 32 al Legii nr. 18/1991, în proprietatea autorităților locale. Dacă terenul era proprietate de stat în folosința fostelor cooperative agricole de producție — ceea ce constituie chiar ipoteza art. 32 din Legea nr. 18/1991 —, dreptul statului de a dispune cu privire la acest teren nu poate fi negat. Dacă statul, însă, nu a avut calitatea de proprietar al terenului, art. 32 din Legea nr. 18/1991 nu constituie un impediment pentru revendicarea proprietății, deoarece ipoteza textului de lege respectiv este că statul are calitatea de proprietar, iar măsura legală de trecere a terenului în proprietatea autorităților locale este subordonată acestei condiții inițiale. De aceea, în cazul în care calitatea de proprietar al statului asupra terenurilor vizate de art. 32 din Legea nr. 18/1991 este contestată, ca în speță, competența de soluționare a litigiului revine, exclusiv, instanței de judecată.

*) Definitivă prin nerecurare.

Dacă Curtea ar soluționa problema de fond privind calitatea de proprietar a reclamanților sau a statului, ar însemna să se substituie instanței judecătorești în rezolvarea litigiului, ceea ce este contrar prevederilor art. 144 din Constituție, așa cum s-a statuat și prin Decizia nr. 51 din 5 octombrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 19 ianuarie 1994. Sub alt aspect, din cele arătate rezultă că soluționarea cauzei aflate pe rolul Judecătoriei Piatra-Neamț nu depinde de prevederile art. 32 din Legea nr. 18/1991, astfel că nu sunt îndeplinite cerințele art. 23

alin. (2) din Legea nr. 47/1992 potrivit căreia excepția de neconstituționalitate poate viza numai prevederi de care depinde judecarea cauzei.

În consecință, față de cele arătate, excepția invocată este vădit nefondată, în sensul art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, al art. 13 lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE :

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, invocată de reclamanții Florescu Constantin, Crăciun Constantin, Ilioi Constantin, Dănilă Neculai, Cucuș Ioan, Pîntea Ioan, Bărbuleț Ioan și Cozma Mihai, în Dosarul nr. 6446/1993 al Judecătoriei Piatra-Neamț.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința din 1 iunie 1994.

PREȘEDINTE,

prof.univ.dr. Antonie Iorgovan

Magistrat-asistent,

Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 83*)

din 25 iulie 1994

Ioan Muraru — președinte
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Constantin Burada — magistrat-asistent.

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 martie 1994 a Tribunalului Olt, pronunțată în Dosarul nr. 3410/1993, Curtea Constituțională a fost sesizată cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 224 și 234 din Codul penal, invocată de inculpata Radu Georgeta-Ileana și însușită de coaculpații Fulga Ilie, Marin Victor, Badea Ion, Teodorescu Vasile, Tițulescu Nicușor, Maxut Teofil, Comănescu Ion, Șerban Relu, Sandu Gabriel și Anghel Victor. În motivarea excepției se arată că bunurile ce formează obiectul infracțiunilor nu se încadrează în dispozițiile art. 135 din Constituție, unde sunt prevăzute expres bunurile ce formează obiectul proprietății publice.

Expunându-și opinia în legătură cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 224 și 234 din Codul penal, Tribunalul „o găsește întemeiată” și, în consecință, scoate cauza de pe rol și înaintează dosarul Curții Constituționale pentru a se pronunța asupra excepției.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE :

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 224 și 234 din Codul penal, invocată de Radu Georgeta-Ileana, Fulga Ilie, Marin Victor, Badea Ion, Teodorescu Vasile, Tițulescu Nicușor, Maxut Teofil, Comănescu Ion, Șerban Relu, Sandu Gabriel și Anghel Victor, în Dosarul nr. 3410/1993 al Tribunalului Olt.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința din 25 iulie 1994.

PREȘEDINTE

prof. univ. dr. Ioan Muraru

Magistrat-asistent,

Constantin Burada

*) Definitivă prin nerecurare.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****cu privire la negocierea prețurilor cu amănuntul la unele produse de bază în consumul populației, din producție internă, și stabilirea de prime la carnea de porcine și de pasăre****Guvernul României hotărăște :**

Art. 1. — Agenții economici cu capital majoritar de stat, producători de ulei comestibil, zahăr, carne de porc și de pasăre, preparate din carne și ouă, negociază prețurile cu amănuntul și rabaturile comerciale cu agenții economici care comercializează produsele respective.

Prețurile cu amănuntul negociate potrivit prevederilor alineatului precedent nu pot fi depășite nici în cazul în care marfa circulă prin mai multe verigi de desfacere.

Art. 2. — Agenții economici cu capital majoritar de stat, producători, au obligația de a marca, eticheta sau inscripționa pe fiecare ambalaj al produsului prețurile maxime cu amănuntul negociate potrivit prevederilor art. 1 din prezenta hotărâre, precum și prețurile maxime cu amănuntul la produsele prevăzute în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 45/1994.

Agenții economici comercianți, indiferent de forma de organizare și titularul dreptului de proprietate, au obligația, conform prevederilor art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 206/1993, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 45/1994, să aducă la cunoștința populației prețurile cu amănuntul, adaosurile, respectiv rabaturile comerciale practicate.

Art. 3. — Agenții economici, indiferent de forma de organizare și titularul dreptului de proprietate, vor înscrie în facturi sau alte documente ce se întocmesc la livrarea produselor prevăzute la art. 1 și prețurile cu amănuntul, precum și rabaturile comerciale, negociate.

Art. 4. — Prevederile art. 16 alin. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 464/1991*), precum și ale art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 179/1993 se aplică și în cazul produselor cu prețuri cu amănuntul stabilite potrivit prezentei hotărâri.

Art. 5. — Taxa pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat de către agenții economici producători pentru produsele prevăzute la art. 1 se calculează asupra prețurilor cu ridicata rezultate din prețurile cu amănuntul și rabatul comercial, negociate.

Art. 6. — Hotărârea Guvernului nr. 72/1994 privind declararea produselor agricole de importanță națională se completează cu produsele: porcine și păsări vii destinate sacrificării.

Prețurile minime, garantate, de achiziție la porci, pui de găină și curcă, găini și cocoși, vii, precum și primele acordate producătorilor agricoli pentru aceste produse preluate de agenții economici achizitori, după data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, sunt cele prevăzute în anexă, care completează corespunzător Hotărârea Guvernului nr. 333/1994.

Ministerul Finanțelor și Ministerul Agriculturii și Alimentației vor adapta de urgență normele referitoare la utilizarea și acordarea primelor în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri.

Art. 7. — Abaterile de la normele prevăzute în prezenta hotărâre constituie contravenții, dacă nu au fost comise în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni și se sancționează, după caz, potrivit prevederilor Legii nr. 12/1990, astfel cum a fost modificată și completată, ale Legii nr. 11/1991, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 555/1994.

Art. 8. — Se recomandă agenților economici producători, alții decât cei cu capital majoritar de stat, să negocieze prețurile cu amănuntul și rabaturile comerciale potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 9. — Prevederile referitoare la negocierea prețurilor cu amănuntul și rabaturile comerciale se aplică temporar, respectiv pe o perioadă de 180 de zile de la publicarea prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României.

În perioada de 180 de zile prevăzută la alineatul precedent, majorarea prețurilor și rabaturilor comerciale maxime la produsele prevăzute la art. 1 se face cu respectarea prevederilor art. 10 alin. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 412/1992 și ale art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 206/1993.

Art. 10. — Ministerul Finanțelor, Ministerul Comerțului, Ministerul Agriculturii și Alimentației și autoritățile administrației publice locale vor asigura punerea în aplicare a prezentei hotărâri.

p. PRIM-MINISTRU
DAN MIRCEA POPESCU,
ministru de stat,
ministrul muncii și protecției sociale

Contrasemnează:

p. Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Dan Mogoș,
secretar de stat

Ministru de stat, președintele Consiliului pentru Coordonare,
Strategie și Reformă Economică,

Mircea Coșea
Ministrul comerțului,
Cristian Ionescu

Ministrul agriculturii și alimentației,
Valeriu Tabără

București, 21 octombrie 1994.
Nr. 729.

*) Hotărârea Guvernului nr. 464/1991 a fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 45/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 25 februarie 1994.

ANEXĂ

**Prețurile minime, garantate, de achiziție,
precum și primele acordate de la bugetul de stat producătorilor agricoli
pentru porci și păsări vii**

	Prețuri minime, garantate, de achiziție (inclusiv prima) — lei/kg viu —	din care: prima — lei/kg viu —
1. Porci pentru tăiere, STAS 12512-87, în greutate de:		
— 90-100 kg viu	2.100	650
— 101-115 kg viu	2.200	650
— peste 115 kg viu (inclusiv scroafe și vieri reconșionați)	2.000	650
2. Păsări vii pentru tăiere, STAS 6997-74:		
— pui de găină și curcă	2.100	700
— găini și cocoși	1.900	700

NOTĂ:

Primele prevăzute în prezenta anexă se vor încadra în sumele alocate Ministerului Agriculturii și Alimentației prin bugetul de stat pe anul 1994. Prevederile Hotărârii Guvernului nr. 139/1994, referitoare la subvenționarea dobânzilor aferente creditelor bancare acordate producătorilor agricoli, nu se aplică în cazul creșterii și îngrășării porcilor și puilor destinați tăierii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind alocarea de fonduri din bugetul de stat pentru organizarea unor acțiuni omagiale
în județul Satu Mare**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — (1) Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din impozitul pe salarii pentru județul Satu Mare cu suma de 25 milioane lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 1994, pentru acoperirea cheltuielilor legate de organizarea acțiunilor omagiale dedicate împlinirii a 50 de ani de la eliberarea ultimei localități a patriei de sub ocupația hortisto-fascistă.

(2) Din suma prevăzută la alineatul precedent, 11 milioane lei se vor utiliza pentru restaurarea Monumentului eroilor

căzuți în luptele de eliberare din orașul Carei și amenajarea zonei adiacente.

Art. 2. — Decontarea contravalorii acțiunilor și lucrărilor prevăzute la art. 1 se efectuează cu respectarea prevederilor Legii nr. 10/1991 privind finanțele publice.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor va introduce modificările corespunzătoare în bugetul de stat pe anul 1994, care rezultă din prevederile art. 1.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

p. Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Dan Mogoș,
secretar de stat

București, 21 octombrie 1994.
Nr. 730.

ÎN ATENȚIA CITITORILOR!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop zilnic între orele 8,00–13,00 la telefon 211.57.30 sau direct la sediul acestuia din str. Blanduziei nr. 1, sector 2.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1994, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale, sunt următoarele:

	<u>lei/trimestru</u>
• MONITORUL OFICIAL, Partea I, română	12.600
• MONITORUL OFICIAL, Partea I, maghiară (ROMÂNIA HIVATALOS KÖZLÖNYE)	27.600
• MONITORUL OFICIAL, Partea a II-a	51.840
• MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	9.600
• MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	86.400
• COLECȚIA LEGISLAȚIA ROMÂNIEI	6.000
• COLECȚIA DE HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ȘI ALTE ACTE NORMATIVE	13.500

Tarifele aplicate pentru publicațiile prevăzute de lege a fi inserate în „Monitorul Oficial”, de la data de 1 ianuarie 1994, sunt următoarele:

		<u>lei</u>
1. MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a		
— pierderi de acte, de sigilii, ștampile, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești și notariatele de stat	per anuț	5.000
— acte procedurale ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege	per anuț	7.000
— extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română	per anuț	12.000
— concursuri de ocupare de posturi didactice în învățământul superior	per cuvânt	100
— anuț privind examenul de capacitate pentru magistrați	per cuvânt	100
2. MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a		
— publicarea sentințelor judecătorești privind înființarea societăților comerciale	per anuț	55.000
— bilanțuri și conturi de profit și pierderi	per anuț	20.000
— modificări de capital social	per anuț	4.000
— lista activelor scoase la licitație sau a societăților comerciale propuse pentru privatizare	per poziție	10.000
— acte adiționale, precum și alte publicații ale agenților economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege	per pagină manuscris	26.000
— publicații cu prezentare tabelară	per rând coloană	1.300
— anuț pentru licitație în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern	per anuț	9.000

Plata publicațiilor cuprinse în Partea a III-a și Partea a IV-a se va face prin mandat poștal pe adresa: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sector 5, București, cont de decontare 30.98.12.301 B.C.R.—S.M.B. sau cu dispoziție de plată.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, Str. Jiului nr. 163, sectorul 1, telefon 668.55.58.